

det skal naturligvis være Ejere eller Ejerne, der skulle indfalde.

Det, som jeg særlig vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er det, at det forekommer mig, men deri kunde jeg mulig tage fejl, men det forekommer mig nu, at det efter Affattelsen af Lovforslagets § 4 og § 8 ikke kommer til at staa ganske klart, i hvilket Tilfælde man maa sige, at en Bjærgning foretages af det offentlige, under det offentlige Tilsyn og Ledelse, og naar det ikke er Tilfældet. Det hedder i § 4, 3dje Stykke, hvor der tales om Bjærgelabenes Virksomhed: „Det tilkommer derhos den, der leder Bjærgningen, at afgøre, om Stedets Bjærgelab er tilstrækkeligt, eller om yderligere Hjælp andettids fra skal tilfalde.“ „Den, der leder Bjærgningen“ — hvad forstås derved, er det Formanden for et Bjærgelab, eller er det Politimesteren, hvis Politimesteren er til Stede? I sidste Henseende bemærker jeg, at det foreskrives udtrykkelig i § 2, at Politimesteren skal altid komme til Stede, og naar Politimesteren er til Stede, saa antager jeg dog, at han i alt Fald maa have et Overtilsyn og Overledelsen af hele Bjærgningen. Det hedder ogsaa i sidste Stykke af § 4, at: „Hvor Bjærgelab ikke findes, eller der ikke raades over de til Bjærgningens tilbørlige Udførelse fornødne Kræfter, antager Politiet den fornødne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme“. Naar efter sidste Stykke et Bjærgelab ikke raader over de fornødne Kræfter, antager Politimesteren den fornødne Bistand. Men naar det nu i tredje Stykke af samme Paragraf hedder, at „den, der leder Bjærgningen“ skal „afgøre, om Stedets Bjærgelab er tilstrækkeligt, eller om yderligere Hjælp andettids fra skal tilfalde“, kan jeg tænke mig, at der kunde komme en Kollision til Stede, hvis det virkelig er Meningen, at den, der leder Bjærgningen, er Bjærgelabets Formand, og at Politimesteren ikke har noget med Ledelsen at bestille, det kan næppe være Meningen, thi jeg kan ikke antage, at naar det i sidste Punktum af 3dje Stykke hedder: „Saadan Hjælp skal paa Forlangende af Politimesteren paa det Sted, hvor Bjærgningen foregaar, ydes af tilgrænsende Bjærgelab“, at man saa vil anvise Politimesteren den Stilling, naar han er til Stede, uden videre at lufte Bjærgelabets Formands Kommando om at skulle tilfalde Hjælp fra de tilgrænsende Bjærgelab. Naar man sammenholder disse Bestemmelser med § 8, bliver det, forekommer det mig, endnu mere ønskeligt at saa dette Klaret. Det hedder nemlig der: „Naar

Skibets Fører eller den, der har Befalingen om Bord, modtager det offentlige Bistand, der inarest muligt skal tilbydes, samt naar Indstranding sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen“ o. s. v. har Politiet Ledelsen af Bjærgningen af strandet Skib og Gods. Her er Sagen simpel nok. Naar der indstrander et Skib, paa hvilket der ikke er nogen om Bord, som er bemyndiget til at træffe Bestemmelser, altsaa et Skib, paa hvilket der slet ingen Mennesker er eller i alt Fald kun nogle Matroser, som ikke kunne antages at være berettigede til at repræsentere Ejeren eller Skipperen o. s. v., saa er det Politiet, der leder, men Politiet leder ogsaa, naar Skibets Fører modtager det offentlige Bistand. Hvornaar skal nu Skipperen siges at modtage det offentlige Bistand? I Regeringsforslaget fandtes der en Indsættelse i første Punktum af § 8, der lød saaledes: „hvad enten Bjærgningen foregaar ved Bjærgelab eller ikke“, og det har altsaa været Forudsætningen, at der ogsaa meget godt kunde blive Spørgsmaal om, at et Skib modtager det offentlige Bistand, fordi det modtager Bistand af et Bjærgelab. Det forekommer nu ogsaa mig at være ganske rigtig. Jeg maa tilstaa, at det er mig ikke ganske klart, i hvilket andet Tilfælde det første Punktum af § 8 ikke skal blive anvendeligt, undtagen i det Tilfælde, hvor Skibets Fører eller en anden, som er berettiget til at træffe Dispositioner og træde i Ejerenes Sted, slutter Afford om Bjærgningen. Naar det hele faar Karakteren af en privat Overenskomst mellem de forulykkede og Bjærgerne, forstaaer jeg meget godt, at saa har Politiet ikke Ledelsen, saa maa de private selv klare den Ting, som de bedst kunne, men i alle Tilfælde, hvor der ikke er sluttet en Overenskomst, hvad enten det saa hidrører fra, at der ikke er nogen, der fra Skibets Side kan slutte Overenskomst, eller fra, at der vel findes nogen om Bord, men som ikke har sluttet privat Overenskomst, saa at det hele, der passerer, indskrænker sig til, at Skipperen modtager den Hjælp, der tilbydes og skal tilbydes af Bjærgelabet, hvor der er Bjærgelab eller under andre Omstændigheder af den Bjærg, der er til Stede under Politiets Ledelse, saa forekommer det mig, det vilde være naturligt at sige, at Skibets Fører havde modtaget det offentlige Bistand, men dette vil ganske vist blive klarere, dersom man fastholder, at selv hvor der er Bjærgelab, der navnlig gennem sin Formand overtager Bjærgningen, er det hele dog under Tilsyn og Overledelse af Politimesteren, som der skal være til Stede.